

Anexa la HCL Ciortești nr.12 din 27.02.2025

REGISTRUL LOCAL AL SPAȚIILOR VERZI

COMUNA CIORTEȘTI

JUDEȚUL IAȘI

Memoriu tehnic

Partea I

Prezentare generală

1.1. Localizare

Comuna Ciortestți este localizată în partea de Sud a județului Iași, la limita cu județul Vaslui, la o distanță rutieră de cca. 40 km de municipiul Iași și la 35 km de municipiul Vaslui.

Este străbătută de șoseaua națională DN24, care leagă Iașiul de Vaslui. La Coropcenii, din acest drum se ramifică șoseaua județeană DJ244D, care duce spre sud-est la Dolhești și mai departe în județul Vaslui.

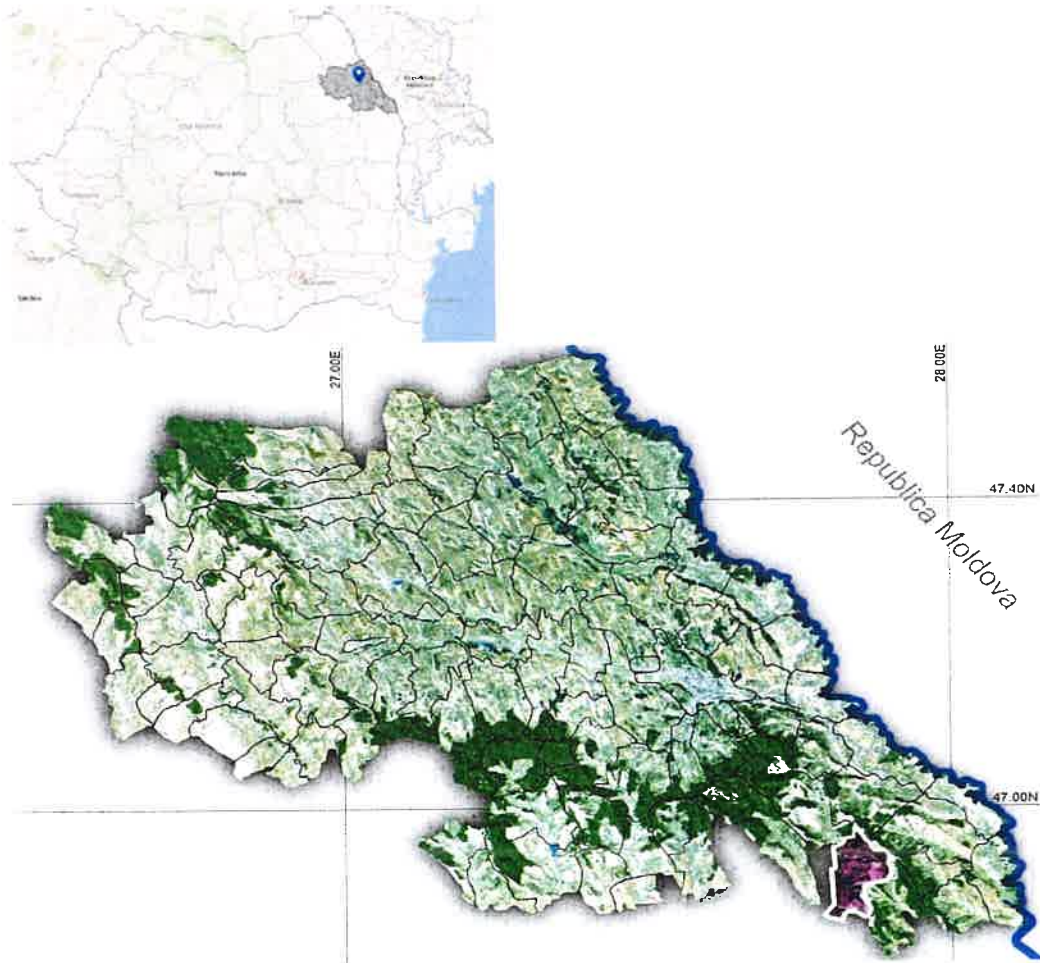

Fig.1 Comuna Ciortestți – Localizare geografică

Comuna Ciortești se învecinează cu următoarele teritorii comunale:

- la NV cu comuna Schitul Duca,
- la NE cu comuna Costuleni și Răducăneni,
- la SE sud-est cu comuna Dolhești,
- la S comuna Miclești, jud. Vaslui,
- la SV comuna Codăiești, jud. Vaslui.

Sistemul de localități cuprinde: satele Ciortești, Coropcenii, Deleni, Rotăria și Șerbești.

1.2. Istoric

Ciortești este o așezare veche răzăsească, atestată documentar din anul 1523. În iunie 1605 este emis act din Ciortestii. La circa 500 m E –S -E de sat, în pădurea Crasna, pe locul numit Prisaca, s-au găsit piese de silex aparținând paleoliticului superior. La Podu Turcului , la circa 2 km N de sat a fost identificată o bogată stațiune cu resturi de locuire, îndeosebi ceramică, aparținând culturilor: Noua, Hallstatt, La Tène și Răducăneni.

Coropcenii este situată la aproximativ 4 km la nord de centrul comunei, atestat documentar în anul 1639. Însă la 30.V.1598 Ieremia Movilă întărește o parte din satul Coropcenii, cu uric de la Alexandru cel Bun. Aici se află Biserica “Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul și Adormirea Maicii Domnului” din anul 1809.

Delenii este situat în proximitatea vestică a centrului communal, pe valea pârâului Bahna, atestat documentar în anul 1864 când satul s-a format din cătunele Delenii – Deal și Delenii – Vale.

Rotăria este situat pe cursul superior al văii Crasna, la 3 km nord-est de centrul comunei, fiind o așezare nouă a cărei înființare este atestată în anul 1921.

Șerbești este situat la sud de centrul communal, la aproximativ 14 km pe șosea, fiind plasat între dealuri pe valea pârâului cu același nume, datează ca așezare din anul 1423.

Legenda spune că pe vremuri satul ar fi fost așezat pe albia pârâului Vasluiet chiar în drumul dintre Vaslui și Iași, drum strategic foarte circulat ce se suprapune șoselei de astăzi. Într-un an în noaptea de Paște, pe când majoritatea oamenilor se aflau la biserică la slujba de Înviere, o armată otomană în trecere,

incendiază biserica și îi ucide pe cei prezenți. De atunci, satul s-ar fi mutat mai spre est, pe locul de astăzi, la adăpostul a două dealuri împădurite, astfel ca o asemenea nenorocire să nu se mai repete.

Un document datat 31 martie 1423 atestă existența satului Șerbești aflat atunci în stăpânirea panului *Șerbea de la Vaslui*, boier martor în sfatul domnesc, de la care își trage și numele.

Primul plan topografic al moșiei Ciortești a fost întocmit în anul 1845 de inginerii hotarnici ai vremii.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna făcea parte din plasa Crasna a județului Vaslui și era formată din satele Ciortești, Șerbești, Pribești, Deleni, Coropcenii și Crasna, având în total 2784 de locuitori. În comună funcționau două mori cu aburi, o școală și cinci biserici. Anuarul Socec din 1925 o consemnează în aceeași alcătuire, cu o populație de 4445 de locuitori, în plasa Codăești a aceluiași județ. În 1931, satul Pribești a fost transferat comunei Codăești, comuna rămânând cu satele Ciortești, Coropcenii, Deleni și Șerbești.

1.3. Cadrul natural

Comuna Ciortești este localizată în partea de Sud a județului Iași, la limita cu județul Vaslui, la o distanță rutieră de cca. 40 km de municipiul Iași și la 35 km de municipiul Vaslui. Este străbătută de șoseaua națională DN24, care leagă Iașul de Vaslui. La Coropcenii, din acest drum se ramifică șoseaua județeană DJ244D, care duce spre sud-est la Dolhești și mai departe în județul Vaslui.

Comuna Ciortești se învecinează cu următoarele teritorii comunale: la NV cu comuna Schitul Duca, la NE cu comuna Costuleni și Răducănenii, la SE sud-est cu comuna Dolhești, la S comuna Miclești, jud. Vaslui, la SV comuna Codăiești, jud. Vaslui. Sistemul de localități cuprinde: satele Ciortești, Coropcenii, Deleni, Rotăria și Șerbești.

Coordonatele geografice: 46°54'24" N; 27°51'04" E

1.3.1. Relief

Din punct de vedere **geomorfologic** zona studiată se încadrează în: regiunea Câmpia Moldovei, subregiunea – Podișul Central Moldovenesc, unitatea – Podișul Vasluiului

Comuna Ciortești se găsește la contactul dintre Podișul Central Moldovenesc și Platforma Poliocenică Moldovenească. Spre nord se mărginește

cu prelungirea longitudinală a culmii estice a Podișului Central Moldovenesc, culme ce trece de orașul Iași, la est cu Depresiunea Bohotin-Moșna, la vest cu Valea Vasluișului iar la sud cu Valea Crasnei și Dealul Cetățuiei. Poziția actuală ocupată de satul Rotăria și satul Șerbești a suferit o scufundare tectonică de mici proporții, probabil după retragerea Mării Sarmatice (în urmă cu peste 10 milioane de ani). Altitudinea maximă a reliefului zonal este de 410 m în Dealul La Hârtie, urmat cu peste 300 m în Dealul Cerului, Dealul Roman, Dealul Cetățuiei.

Relieful comunei Ciortești este alcătuit din Valea Crasnei, pe un ax longitudinal N-S, Valea Vasluișului paralel cu cea anterioară și interfluviul dintre cele două văi reprezentat de culmea înaltă a laturii estice a Podișului Central Moldovenesc, care se încadrează în același aliniament direcționat de cele două văi principale. Podișul Central Moldovenesc are în acest sector, un relief variat, cu unele porțiuni foarte accidentate (Culmea Dealul Roman, Dealul Cetățuia). Întreaga regiune este tributară celor două văi.

Relieful depresionar dintre satul Ciortești și SMA este alcătuit din podișuri sculpturale, cu fragmentare sub formă de dealuri cu văi înguste, însoțite de versanți afectați de intense procese active, în special de alunecări. Aspectul actual al reliefului este rezultatul unor îndelungate procese interne combinate cu cele externe.

Relieful cu forme puțin accidentate a ajuns în aceasta faza datorită denudației, rezultând culmile largi și versanții neuniform de lungi.

Cele două văi sunt flancate de un șir de cueste (relief cu un versant abrupt denumit frontul de cuesta și unul domol - partea dorsala a cuestei) în partea centralestică a localității Coropcenii, la vest-sud-vest de satul Rotăria de jur împrejurul satului Șerbești etc. Frontul de cuestă se inversează față de înșiruirea normală a acestora, astfel încât cuestele interfluviului se prefăteză „față în față” cu cele de dincolo de Valea Crasnei și a Vasluișului. Cuestele Crasnei sunt traversate, la limita dintre muchie și dorsală de drumuri comunale între Coropcenii și Rotăria, între Ciortești și Crasna, între Șerbești și Dolhești. Toate aceste cueste sunt străpunse din loc în loc de văile secundare ale unor mici pârâuri.

În partea centrală a comunei relieful predominant este alcătuit din platourile înalte ale Podișului Central Moldovenesc, iar între aceste puncte sunt altitudini ce scad sub 100-200 m, ceea ce demonstrează că zona a fost sau încă mai este supusă unor scufundări tectonice. În acest cadru geomorfologic se încadrează cele două văi care suprapun mici falii tectonice de tip depresionar în care apele de suprafață își croiesc albiile convergent spre latura sud-estică. În perimetrul platourilor înalte ale Culmii Iașului, suprafața este aproape orizontală sau puțin înclinată spre văile pârâurilor învecinate. Lățimea masivă a acestor platouri cvasipiane, variază de la câțiva metri la sute de metri (Dealul

Morilor-Cetățuia). Din aceste zone diverg culmile interfluviale ale pâraurilor Coropcenii, Ciortești și Șerbești.

Platourile înalte sunt mărginite de versanți cu înclinare de 15° - 20° în partea inferioară, a căror pantă se micșorează spre bază, unde se face legătura cu cel de al doilea nivel de platouri. Primul nivel reprezintă vârfurile înalte de peste 400 m (Dealul La Hârtie 414 m, Dealul Cerului 396 m, Dealul Cetățuiei 386 m, Dealul Raței 368 m, Dealul Nisipăriei 363 m s.a.), iar cel de al doilea coboară sub această limită altitudinală (Dealul Haidan 277 m, Dealul Morii 287 m, Dealul Viei-Deleni 282 m, Dealul Roman ș.a.). Includem și un al treilea nivel care coboară treptat sub 200 m (Dealul Comorilor, Dealul Runcului ș.a.).

În general interfluviile de la E de Culmea Iașului, ca prelungiri ale bordurii estice a Podișului Central Moldovenesc au pe traseul lor (N-S) mici petece de platouri cu pante cuprinse între 5° - 7° până la sub 150 m altitudine (la N de Rotăria-Runcul în partea de V a satului Șerbești spre Valea Vasluietului).

Afluenții văilor principale au modelat obârșii sub formă de pâlnii largi care separă între ele petecele de platou, fiind o continuitate a reliefului înalt al platourilor superioare, acestea apar ca niște contraforturi sau prispe pe un ax aproximativ NE-SV sau NV-SE.

(Sursa: Monografia comunei Ciortești)

1.3.2. Clima

Climatul are un caracter temperat continental cu unele particularități determinate de altitudine, circulația atmosferică, formele și fragmentarea reliefului. Iernile sunt friguroase și umede, iar verile călduroase.

Regimul termic

Temperatura medie anuală este de $8,5^{\circ}$ C, dar se înregistrează o diferență de 1° de la o localitate la alta, datorită inversiunilor termice întâlnite cu precădere pe cursul celor două văi (curenții de aer sunt direcționați pe culoarul acestor văi, mai ales iarna -crivățul siberian). Verile sunt călduroase și cu frecvente perioade de secetă.

Temperaturile maxime urcă până la peste 40° C (iulie 2007).

Regimul pluviometric

Precipitațiile înregistrează media anuală de 540 mm fiind neuniform repartizate în timpul anului (cele mai mari cantități fiind înregistrate în zona de pădure). Primăvara însumează în medie 135 mm, vara 190 mm iar toamna și iarna aproximativ câte 110 mm.

În general precipitațiile atmosferice au un caracter torențial (mai ales vara), oscilând între 250 și 800 mm, cu perioade de uscăciune și secetă. Luna

cea mai ploioasă este iunie (cu ploi torențiale), iar cele mai puține precipitații sunt înregistrate în luna martie. Rareori ploile iau un caracter catastrofal.

Pe teritoriul comunei majoritatea ploilor sunt determinate de influențele atlantice din V, ajungând mult diminuate până în aceste regiuni.

Regimul vânturilor

Vânturile se caracterizează prin fluctuații mari de direcție și viteză, fiind determinate de circulația generală a maselor de aer cât și de orientarea reliefului. Cele mai mari frecvențe medii anuale le au vânturile dinspre nord – vest (29%) și sud-est (9%). Cele mai mici frecvențe le au vânturile dinspre nord-est (2%). Viteza vânturilor are valori medii de 4.6 m/s pe direcția dominantă nord – vest.

Alte fenomene hidrometeorologice care caracterizează clima acestei zone și influențează negativ activitatea economică sunt: *ceața, bruma, chiciura, poleiul, lapovița, grindina*, care se produc cu intensitate și durată mai mare pe văile largi. Ceața are o frecvență mare în sezonul rece, în perioada decembrie-ianuarie. Bruma este un fenomen specific sezonului rece; când se produce toamna și primăvara, are efecte negative asupra vegetației. În anotimpurile de tranziție, bruma are o frecvență lunară maximă în octombrie și noiembrie. Brumele timpurii de toamnă și cele târzii de primăvară aduc serioase pagube culturilor agricole. Chiciura și poleiul se formează de obicei în lunile de iarnă, fiind dăunătoare pomilor fructiferi.

1.3.3. Hidrografia

Apele de suprafață

Din punct de vedere hidrografic, teritoriul comunei aparține bazinului hidrografic Prut - Bârlad, ceea ce determină raportarea datelor pe bazine având ca surse *Administrația Bazinală de Apă Prut-Bârlad*.

Rețeaua hidrografică este formată din râul Crasna, râul Vasluiet și pâraiele Ciortești, Coropcenii, Șerbești, Runcul, sub formă de torente, caracterizate prin regim de curgere torențial, fapt ce face ca la un regim bogat în precipitații, pe văile pâraielor să se producă viituri, care dau naștere implicit la eroziuni de maluri, prabușiri de taluz și inundații, ceea ce impune necesitatea consolidării și ameliorării malurilor, cât și regularizării albiilor.

Râul Crasna izvorăște din pădurea înaltă a Dealului Crasna-Covasna, fiind alimentat de afluenți secundari de dreapta și de stânga până dincolo de fostul conac Michiu, la limita cu comuna Dolhești. După confluința cu pârâul Runcul își formează o albie propriu-zisă care pe alocuri depășește lățimea de 20m, unde își depune nisipurile aduse din amonte, formând mici belciuge și

meander dese, colmatate adeseori și amestecul de vegetație hidrofilă, distruse însă de prima viitură de proporții.

Râul Vasluiet își are obârșia la nord de satul Poieni, prin confluența cu pârâul Cărbunarul, adunându-și cei mai mulți afluenți de pe partea dreaptă și doar câțiva mai ne semnificativi din partea stângă. Din perimetrul comunei Ciortești adună debitul următoarelor pârâuri: Coropcenii, Ciortești și Șerbești.

Pârâul Vasluiet își croiește albia pe un ax aproximativ NE-SV, meandrând alene mai ales la sud de Coropcenii, până în apropiere de Barajul Solești, unde formează un luciul de apă de peste 30 de ha.

Astfel la baza sitului arheologic din Rotăria Dealul Runcului, de pe partea stângă, confluează cu **pârâul Runcul**, care are un debit constat atât vara cât și primavara deoarece are un izvor puternic de coastă. Are o lungime maximă de 500 m.

De sub placa de calcar sarmațian, apar câteva izvoare cu un debit semnificativ și constant la nord, nord-vest de satul Rotăria, care se direcționează pe un ax V-E pe o lungime de sub 400 m.

Pârâul Coropcenii izvorăște din coastele dealului Roman de la est de satul Coropcenii, având un ax aproximativ E-V, prin capătul satului, iar din dreptul fostului complex zootehnic cotește brusc spre nord-vest, după care o ia spre vest spre albia majoră a râului Vasluiet, însumând un traseu de circa 3,5 km.

Pârâul Ciortești își are izvoarele în centrul satului Ciortești, la sud de școală, în perimetrul izvoarelor puternice care sunt captate de sub placa de calcar și direcționate la câteva cișmele. Se dirijează spre sud, iar în dreptul fostului CAP, din capătul sudic al satului adună debitul unui pârâiaș puternic vine dinspre est, de la poalele Dealului Morilor. De aici își continuă cursul spre sud-vest, pentru ca de la Moară să cotească spre sud până dincolo de podul drumului comunal ce leagă Șerbeștiul de șoseaua Vasluiului, de unde se arcuiește lin spre sud-vest până la confluența cu pârâul Șerbești, vărsându-se cu acesta în barajul de dinainte de șoseaua națională. Lungimea totală a acestuia depășește 5 km.

Pârâul Șerbești își are obârșia la sud-est de satul Șerbești, numit de localnici Fundătură, pârâiaș care se scurge spre vest, până la confluența cu un torent temporar dinspre Cantonul silvic, cotește apoi brusc spre nord-vest traversând partea sudică a satului, iar de la fostul Magazin sătesc o ia spre vest până dincolo de capătul sudvestic al satului de unde se direcționează pe un ax NE-SV până la confluența cu pârâul Ciortești, de la poalele dealului Comorilor. Împreună sunt captate în barajul de pământ din apropierea șoselei naționale, iar din acesta debitul comun se înscrie spre vest în albia majoră a râului Vasluiet.

Iazuri

Cele mai importante iazuri, construite prin anii 80, cu baraj semibetonat și deversare secundară controlată, printr-un „canal de fugă” la nivelul superior: cel de pe Crasna, pe un afluent de stânga de la sud de cătunul Crasna, într-o fază de colmatare avansată, cel din sectorul inferior al pârâului Șerbești, în apropiere de șoseaua națională a Vasluiului.

În preajma fostului conac boieresc sunt doua iazuri, unul mic pe partea stângă a Crasnei și altul cu o suprafață mai mare de 0, 25 ha, care deține un important fond piscicol.

Apele subterane

Pe podul teraselor, apa subterană este canotată la baza complexului nisipos, la peste 14 -16 cm adâncime.

Pe versanți circulă dezordonat cu descărcare prin capul de strat grandular, fiind prezentă la adâncimi diferite, cuprinse între 4 -8 m. În perioadele bogate în precipitații, sub cornișe, în prima treime a versanților, în unele zone apare la zi sub formă de izvoare de coastă.

Izvoare minerale

Au fost identificate câteva izvoare ce prezintă depuneri de natură sulfuroasă și carbonatice cu calități excepționale de îmbuteliere și consum. Nu este exclus să existe și alte izvoare cu același proprietăți terapeutice miraculoase în zonă.

Aproape toate izvoarele din acest sector se caracterizează ca fiind bicarbonate, sulfatate, calcico-magneziene, lipsite de H₂S, unele fiind slab feruginoase (se văd amprente bogate de oxizi și hidroxizi de fier). Acțiunea fierului combinată cu cea a oligoelementelor activează numeroase enzime ce intervin în metabolismul celulelor combătând printre altele și anemiile.

1.3.4. Solurile

Geologic, zonele sunt caracterizate de prezența formațiunilor de vârstă sarmațiană și cuaternară.

Sarmațianul - fundamentul zonei, este reprezentat de argila mărnosă bazală vânată -cenușie, prezentă la adâncimi de 14 -16 m la baza versanților.

Cuaternarul acoperă sarmațianul și este reprezentat prin :

1. - pe platouri și la partea superioară a versanților :
 - soluri vegetale și umpluturi de pământ în grosimi de 0,60-1,00 m ;
 - prafuri argilo-nisipoase loessoide în grosime de 6-8 m ;

- un complex granulat format din nisip fin, mijlociu, cochilifer în bază cu pietriș, în grosimi de 5-6cm ;
- argile stratificate lamelar cu pungi și filme de nisip 6-8 m.
- 2. - pe versanți – zona medie a acestora :
 - umpluturi și soluri vegetale în grosimi de 0,80 – 1,00 m ;
 - un deluvii de pantă, format din argile prăfoase sau prafuri argilo-nisipoase-loessoide, în grosimi de 2-4 m, care spre bază se laminează până la dispariție, trecând în argile prăfoase deluviale ;
 - un complex nisipos saturat, care se laminează până la dispariție spre baza versanților, în grosimi de 1,50 -2,00 m ;
 - argilă stratificată lamelar, cu pungi și filme de nisip, în grosimi de 8-9 m ;
- 3. - la baza versanților :
 - stratificația în această zonă este formată din deluvii – în general, în care predomină în suprafața un complex argilos prăfos, alcătuit din argile prăfoase remaniate, prafuri argilos – nisipoase, nisipuri prăfoase sau argile.

1.3.5. Vegetația și fauna

Teritoriul comunei se încadrează în zona de silvostepă, reprezentată prin pajiști și pâlcuri de pădure, la nord, nord-vest de satul Rotăria, la est și sud de Șerbești și la nord-est de Coropcenii. Petece de pădure de salcâm se întâlnesc pe torenții temporari de la sud și est de Ciortești, la sud de Coropcenii și în alte locuri cu suprafețe nesemnificative.

Pădurile se întind pe o suprafață de 1484 ha. Vegetația pădurilor este formată din *Fagus silvatica*, *Carpinus betulus* în partile cele mai înalte, din *Quercus petraea* și *Tilia tomentosa* (în Dealul Crasnei), *Fraxinus excelsior* și *Quercus robur*. Pădurile din preajma satelor sunt șleauri de deal cu gorun alcătuită din: gorun, tei, frasin și carpen la care se adaugă fagul și stejarul pedunculat. Arboretul este format din salbă moale, salbă râioasă, corn, dârmoz, alun, măr, sânger etc.

Ochiurile de stepă nemodificate de om, sunt reprezentate de specii caracteristice de păiuș (*Festuca vollesica*, *Festuca sulcata*, *Festuca pseudoviva*), coliliile și negara (*Stipa joanes*, *Stipa capillata*), grupuri de *Agrostis termis* etc., întâlnite pe culmile dealurilor înalte neîmpădurite.

În păduri întâlnim următoarele mamifere: nurca (*Nutria nutria*), vulpea, mistrețul (*Sus scrofa*), căprioara (*Capreolus capreolus*).

În ape, în zona depresionară întâlnim specii piscicole precum: crapul (*Cyprinus carpio*), știuca, bibanul, șalăul (*Lucioperca lucioperca*), carasul, plătica, svârluga ș.a.

Păsări: cocorul, egreta cenușie, egreta albă, corbul, graurul, ciocârlia, prepelița, potârnichea, fazanul, rața sălbatică, pițigoiul de stuf, sticletele, guguștiucul, pescărușul, cioara, uliul.

Reptile: șarpele negru de apă, șopârle.

Insecte: greieri, fluturi, cosași, buburuze, cărăbuși.

1.3.6. Pedologia

Pe teritoriul comunei Ciortești predominante sunt cernoziomurile. Astfel, pe direcția est – vest se succed următoarele tipuri: cernoziomuri carbonatice, cernoziomuri, cernoziomuri cambice, cernoziomuri argilo – iluviale și soluri brun – roșcate tipice, ultimele pe suprafețe reduse în extremitatea de vest. Aceste soluri zonale s-au format pe loess sau depozite loessoide. Solurile aluviale cu diferite texturi sau stadii de gleizare, se întâlnesc în luncile largi ale râurilor.

În același lunci, solonețurile ocupă suprafețe destul de reduse. Fertilitatea ridicată a diferitelor tipuri de cernoziomuri, ca și a solurilor aluviale, care formează împreună peste 97% din suprafața fondului funciar, explică largă folosire în agricultura acestora (cel puțin în trecut), precum și caracterul predominant legumicol și cerealier al agriculturii. Solurile reprezentative pentru Ciortești și împrejurimi sunt cernoziomurile argilo-aluvionare cam 80%, solurile cenușii închise și cernoziomurile carbonatice. Întâlnim aici cele mai importante tipuri zonale de sol, prin extensiune și fertilitate ceea ce duce la o folosință multiplă, la o gamă largă de culturi agricole.

Partea a II-a

Registrul spațiilor verzi este realizat în conformitate cu normativele emise și aflate în vigoare în acest moment (alin.(1) al articolului 18 din Legea nr.24/2007 privind administrația spațiilor verzi, autoritățile administrației publice locale au obligația să țină evidența spațiilor verzi de pe teritoriul unităților lor administrative și în acest scop înființează Registrul spațiilor verzi; O.U.G. nr.114/2007 Registrul local al Spațiilor Verzi va determina o bună gestionare a potențialului spațiilor verzi cu implicații asupra calității vieții, asigurând crearea unui sistem de monitorizare a spațiilor verzi și a terenurilor degradate, ce pot fi recuperate ca spații verzi, în vederea asigurării calității factorilor de mediu și stării de sănătate a populației), sub formă scrisă (memoriu de specialitate și fișe de date).

Evidența spațiilor verzi are ca scop organizarea folosirii raționale a acestora, a regenerării și protecției lor eficiente, cu exercitarea controlului sistematic al schimbărilor calitative și cantitative, asigurarea întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor și cetățenilor cu informații despre spațiile verzi

Obiectivul de bază al acestui registru este acela de a crea o bază de date a spațiilor verzi, dezvoltarea unor posibilități de analiză pentru identificarea terenurilor cu destinație spațiu verde, a zonelor deficitare, în vederea stabilirii necesarului de lucrări de amenajare, identificarea zonelor degradate, corelarea informației referitoare la spațiile verzi cu proiectele de dezvoltare urbană, evidența activităților de plantare, tăiere/toaletare și a lucrărilor specifice gestionării fondului verde al localității precum și crearea bazei de date conținând arborii izolați și ocrotiți, precum și cu materialul dendrologic de pe raza localității.

Registrul local al spațiilor verzi este o documentație complexă care se întocmește pentru evidența spațiilor verzi din întreg teritoriu intravilan al localităților care se constituie ca un sistem informațional și cuprinde: inventarierea, evidențierea tipului de proprietate și a modului de administrare, descrierea caracteristicilor cantitative și calitative ale vegetației, planuri în format electronic.

Executarea lucrărilor de identificare, cartografiere, măsurare și reprezentare a spațiilor verzi din intravilanul comunei s-au realizat pe baza planurilor topografice și cadastrale.

Inventarierea spațiilor verzi se realizează prin identificare, măsurare și reprezentarea spațiilor verzi din intravilanul comunei sub aspect tehnic și juridic, precum și sub aspectul descrierii și stabilirii caracteristicilor cantitative și calitative ale vegetației de pe aceste terenuri.

Registrul local al spațiilor verzi din intravilanul localităților trebuie corelat cu prevederile planurilor urbanistice generale și a regulamentelor de urbanism întocmite conform Legii nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului cu modificările și completările ulterioare.

Spațiile verzi se compun din următoarele tipuri de terenuri, din intravilanul localităților:

a) **spatii verzi publice cu acces nelimitat:** parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate;

b) **spatii verzi publice de folosință specializată** precum grădinile botanice și zoologice, muzee în aer liber, parcuri expoziționale, zone ambientale și de agrement pentru animalele dresate în spectacolele de circ;

cele aferente dotărilor publice (creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială, instituții, edificii de cult, cimitire); **baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanță**;

c) **spații verzi pentru agrement**: baze de agrement, poli de agrement, complexuri și baze sportive;

d) **spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă**;

e) **culoare de protecție față de infrastructura tehnică**;

f) **păduri de agrement**;

g) **pepiniere și sere**;

Termenii și expresiile utilizate, în cadrul acestui studiu, au următoarele semnificații:

a) **parc** – spațiu verde, cu suprafața de minimum un hectar, format dintr-un cadru vegetal specific și din zone construite, cuprinzând dotări și echipări destinate activităților culturale, educative, sportive sau recreative pentru populație;

b) **scuar** – spațiu verde, cu suprafața mai mică de un hectar, amplasat în cadrul ansamblurilor de locuit, în jurul unor dotări publice, în incintele unităților economice, social-culturale, de învățământ, amenajărilor sportive, de agrement pentru copii și tineret sau în alte locații;

c) **grădină** – teren cultivat cu flori, copaci și arbuști ornamentali care este folosit pentru agrement și recreere, fiind deschis publicului;

d) **fâșie plantată** – plantație cu rol estetic și de ameliorare a climatului și calității aerului, realizată în lungul căilor de circulație sau al cursurilor de apă;

e) **grădină botanică** – grădină în care sunt prezentate colecții de plante vii cultivate în condiții naturale ori de seră, în vederea studierii acestora sau doar pentru curiozitățile pe care le prezintă;

f) **grădină zoologică** – orice colecție de animale vii, menținute într-un amplasament administrat și deschis publicului, în scopul promovării conservării biodiversității și pentru a furniza mijloace de educație, informare și petrecere a timpului liber, în relație cu prezentarea și conservarea vieții sălbatice;

g) **muzeu în aer liber** – instituție care dispune de un spațiu verde neacoperit, special amenajat, în vederea expunerii și studierii unor obiecte de artă, relicve, documente istorice și științifice și a educării publicului;

h) **bază sau parc sportiv pentru practicarea sportului de performanță** – complex format dintr-un cadru vegetal și din zone construite, special amenajate și dotate pentru practicarea diferitelor sporturi (complex de instalații sportive);

i) **parc expozițional** – spațiu verde special amenajat destinat informării publicului și promovării unor evenimente;

j) **spații verzi aferente locuințelor de tip condominiu** – spații verzi formate dintr-un cadru vegetal, amplasate adiacent blocurilor de locuințe de tip condominiu, cu rol estetic și de protecție, de ameliorare a climatului și a calității aerului;

k) **pădure de agrement** – pădure sau zonă împădurită în care se realizează diferite lucrări în vederea creării unui cadru adecvat petrecerii timpului liber;

l) **spații verzi pentru protecția cursurilor de apă și lacurilor** – plantații realizate în lungul cursurilor de apă sau împrejurul lacurilor, al căror rol principal este de protecție a acestora;

m) **culoare de protecție față de infrastructura tehnică** – plantații realizate în lungul căilor de circulație sau în jurul unor instalații cu potențial ridicat de poluare, în vederea ameliorării calității mediului și protejării infrastructurii aferente.

Registrul local al spațiilor verzi va cuprinde următoarele date și informații specifice despre:

a) **spațiile verzi**, din punct de vedere al amplasamentului, suprafeței, categoriei de folosință - domeniul public/privat, speciilor de arbori existenți, pentru care se va detalia numărul unic de identificare și se vor determina amplasamentul, specia, diametrul, înălțimea, evaluarea stării de viabilitate, evaluarea gradului de întreținere;

b) **arbori izolați** - număr unic de identificare, amplasament, specie, diametru, înălțime, evaluarea stării de viabilitate, identificare, riscuri potențiale;

c) **arbori ocrotiți** - număr unic de identificare, amplasament, specie, diametru, înălțime, evaluarea stării de viabilitate, identificare, riscuri potențiale;

d) **terenuri degradate ce pot fi reabilitate** ca spații verzi (amplasament; suprafață; categorie; specii de arbori; evaluarea gradului de întreținere).

Răspunderea pentru reducerea suprafețelor spațiilor verzi revine, conform legilor aflate în vigoare la această dată, autorităților administrației publice centrale și locale, precum și tuturor persoanelor fizice și juridice.

Autoritățile administrației publice centrale și locale trebuie să prevadă în bugetele proprii fonduri pentru îndeplinirea obligațiilor privind întreținerea și menținerea spațiilor verzi la cele mai ridicate cerințe. Înstrăinarea și atribuirea terenurilor cu spații verzi se efectuează în condițiile prevăzute de lege, cu păstrarea destinației de spațiu verde. Schimbarea destinației terenurilor înregistrate în registrul local al spațiilor verzi se poate face numai pentru lucrări de utilitate publică, stabilite în baza documentațiilor de urbanism, aprobate conform legislației în vigoare.

CENTRALIZATOR SPAȚII VERZI

Nr. crt.	Denumire spațiu verde
1.	Scuaruri
2.	Terenuri libere neproductive din intravilan degradate ce pot fi amenajate ca spații verzi
3.	Spații verzi cu acces limitat aferente dotărilor publice
4.	Spații verzi cu acces limitat (baze sportive)
5.	Spații verzi publice cu folosință specializată (cimitire)
6.	Spații verzi de agrement și protecție
7.	Fâșii plantate în lungul străzilor
8.	Spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă (canale)

În vederea constituirii **Registrului Local al Spațiilor Verzi** din comuna Ciortești au fost parcurse următoarele etape:

1. Inventarierea terenurilor definite ca spații verzi

În cadrul acestei etape de lucru s-au realizat o serie de activități specifice:

- identificarea suportului cartografic și culegerea de date de la instituțiile de interes;
- verificarea ortofotoplanurilor aferente teritoriului intravilan al comunei Ciortești;
- delimitarea spațiului verde ce urmează a fi inventariat și marcarea limitei acestuia;

-identificarea tipului de proprietate și/sau a proprietarilor spațiilor verzi;

-completarea datelor conținute în **Fișa Spațiului Verde** conform Ordinului nr.1549/2008 al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor privind aprobarea **Normelor tehnice pentru elaborarea Registrului Local al Spațiilor Verzi** sub formă tabelară, modificat cu ordinul 1466 din 17 mai 2010, fiecărui element fiind atribuit un cod unic de identificare care va relaționa cu datele cantitative colectate din teren. Așadar:

Registrului Local al Spațiilor Verzi cuprinde următoarele date și informații specifice:

a) Terenuri și spații verzi compacte – pe domeniul public/ privat al comunei Ciortăști

- schiță de amplasament
- încadrarea în localitate
- suprafața în metri pătrați
- tipul spațiului verde
- domeniu public/privat

b) Terenuri degradate ce pot fi reabilitate ca spații verzi:

- amplasament
- suprafață
- descriere

De asemenea identificarea și inventarierea și a vegetației existente s-a realizat în urma mai multor etape de lucru, cea mai important fiind lucrul în teren, unde au fost determinați indici calitativi pentru fiecare arbor și tip de spațiu verde.

Identificarea arborilor, a caracteristicilor acestora și a vegetației existente pe spațiile verzi s-a realizat în teren.

Starea de viabilitate a arborilor a fost apreciată pe baza observațiilor din teren, fiind împărțită în cinci clase mari:

- foarte bună (arbori în stare bună, îngrijiți)- 5
- bună (arbori în stare bună, natural)- 4
- acceptabilă (prezintă rupturi este afectat de uscăciune etc.)- 3
- necorespunzătoare (prezintă un grad ridicat degradare)- 2
- risc ridicat de rupere (prezintă un grad ridicat de degradare)-1

Atât identificarea în teren a arborilor cât și culegerea informațiilor cu privire la vegetația specifică a spațiilor verzi identificate, a constituit o etapă

importantă de lucru, necesară pentru transpunerea în format electronic a datelor de interes.

2. Transpunerea în format electronic a terenurilor definite ca spații verzi

Această etapă presupune constituirea unui sistem informațional specific, cuprinzând date și informații specifice privind localizarea și marcarea pe planșe suprafața terenului spațiu verde, speciile de arbori și vegetația existentă, cu determinarea indicilor calitativi și cantitativi.

În urma introducerii datelor cantitative și calitative în sistemul informațional a fost elaborată fișa terenului spațiu verde care cuprinde următoarele elemente:

- terenurile definite ca spații verzi, cod SIRUTA, amplasament, suprafață, regim juridic, domeniul public/privat, evaluarea gradului de întreținere, adresă;
- terenurile degradate care ar putea fi reabilitate verzi: amplasament, suprafață, categorie, specii de arbori, evaluarea gradului de întreținere;
- specii de arbori existenți- număr unic de identificare, amplasament, specie, diametrul, înălțime, vârstă, evaluarea stării de viabilitate;
- distribuția pe specii a arborilor din localitate;

Pentru fiecare tip de spațiu verde, a fost realizată **Fișa spațiului verde** (conform Anexei la normele tehnice aprobate prin Ordinul numărul 1466/2010 pentru modificarea Ordinului 1549/2008 pentru aplicarea legii numărul 24/ 2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele **urbane**), care cuprinde cod SIRUTA, date unice de identificare, amplasamentul fiecărei suprafețe, adresa, proprietarul, tipul de proprietate, modul de administrare sau suprafața spațiului verde (mp). Acolo unde este cazul s-a realizat identificarea construcțiilor existente și suprafața ocupată de acestea pe spațiul verde identificat.

Nu în ultimul rând **Fișa spațiului verde** cuprinde detaliile cu privire la echiparea edilitară a terenului.

RAPORT PRIVIND STRUCTURA SPAȚIILOR VERZI DIN INTRAVILANUL COMUNEI CIORTEȘTI

CENTRALIZATOR SPAȚII VERZI

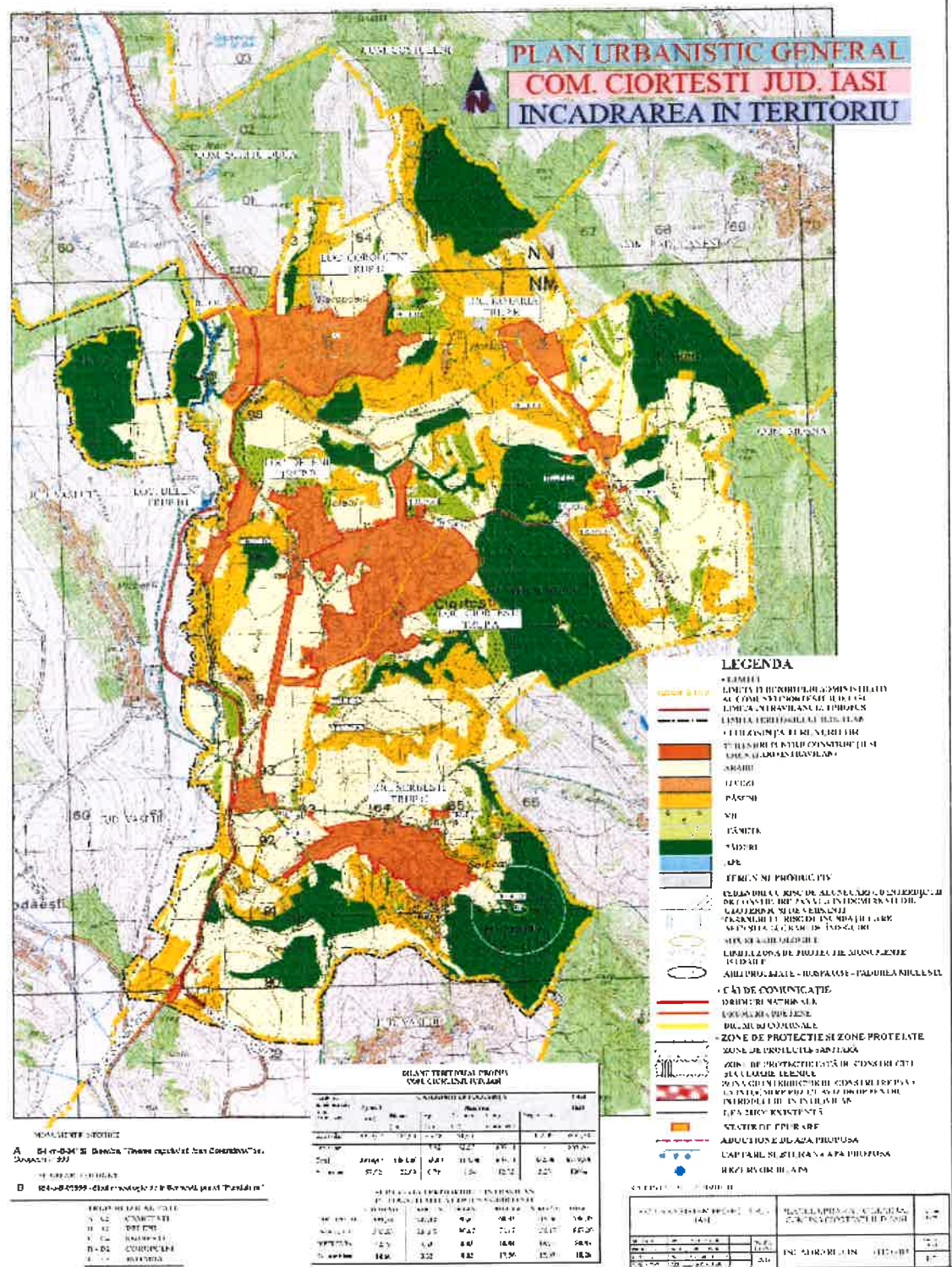
Nr. crt.	Denumire spațiu verde	Suprafață (mp)
1.	Scuaruri	81.824
2.	Fâșii plantate în lungul străzilor	-
3.	Spații verzi cu acces limitat aferent dotărilor publice	-
4.	Spații verzi cu acces limitat (baze sportive)	-
5.	Spații verzi publice cu folosință specializată (cimitire)	
6.	Spații verzi de agrement și protecție	-
7.	Terenuri libere neproductive din intravilan degradate ce pot fi amenajate ca spații verzi	-
8.	Spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă (canale)	-
	TOTAL SUPRAFAȚĂ	81.824

Potrivit calculelor rezultate în urma inventarierii spațiilor verzi precum și a raportării acestora la numărul de locuitori, a rezultat o suprafață de spații verzi per locuitor de 23,04mp/ locuitor

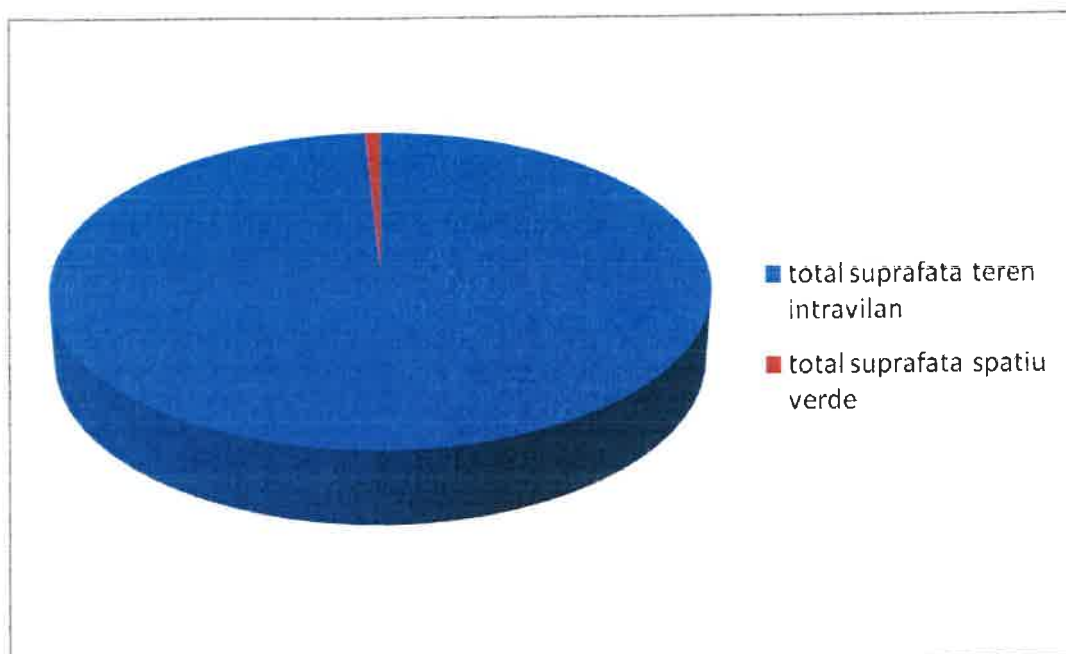
POPULAȚIE stabilă- conform recensământ 2021	3551
SPAȚIU VERDE amenajat pe cap de locuitor în prezent	23,04

PREZENTARE PROCENTUALĂ SPAȚIU VERDE DIN TOTAL SUPRAFAȚĂ INTRAVILAN

Suprafață teren	Ha
Total suprafață teren intravilan	785,56
Total suprafață spațiu verde	8,18
Procent (%) din total intravilan	1,04

GRAFIC SPAȚIU VERDE

Planuri, hărți și documente puse la dispoziție de Primăria comunei Ciortești ce au stat la baza întocmirii REGISTRULUI LOCAL AL SPAȚIILOR VERZI:

- Planșe PUG
- Hotărârea nr.90 privind modificarea și completarea **Anexei nr.12 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Ciortești”**, însușită prin HCL nr.42/2010 și aprobată prin HG nr.48/2007.

Întocmit,
Ing. Pantea Cristian

Comisia de verificare

Nr. crt.	Nume Prenume	Funcția	Semnătura
1.	Pascaru Gina	Președinte	
2.	Rânceanu Mihaela- Andreea	Membru	
3.	Dănilă Silviu- Adrian	Membru	

Însușit de Consiliul Local prin HCL nr. 12 din 27.02.2025

Primar,
Ec. Alina APOSTOL

Activități

1. Culegerea atributelor descriptive pentru vegetația arborescentă și arbustivă

Stocarea atributelor descriptive pentru vegetația arborescentă și arbustivă s-a realizat cu ajutorul dispozitivelor mobile cu sistem de operare Android, care permit transmiterea informațiilor prin internet și stocarea acestora în bază în timp real, cu următoarele etape de lucru:

În cadrul inventarierii calitative, pentru fiecare element de vegetație lemnoasă identificat pe teren, s-au înregistrat următoarele caracteristici:

- Numărul de identificare,
- Imobilului de care aparține/Spațiul verde/artera de care aparține
- Specia, denumirea populară cu corespondent în denumirea științifică a speciei,
- Categoria de diametru,
- Clasa de înălțimi,
- Stare de viabilitate,
- Arborii ocrotiți/izolați conform legislației în vigoare

S-a atribuit numărul de identificare reprezintă indexul arborilor/arbuștilor, fiind un număr unic în baza de date. Informația colectată a fost necesară la generarea *Fișei spațiului verde* și a Rapoartelor de arbori pe artere. Specia arborilor și arbuștilor s-a identificat prin denumirea științifică și denumirea populară. Înălțimea arborilor s-a determinat prin etalonare cu echipamente specifice forestiere (distomat/telemetru).

Starea de viabilitate s-a apreciat pe baza analizei scoarței și a crengilor, în trei clase:

Bună: prezintă zgârieturi, gătuire, cioplitură, cicatrizări, incluziunea de corp străin, lemn înfundat, urme de rășină, 1-2 crăci uscate

Normală: rupturi, scorburi mici, noduri înfundate, cancer pe o parte, multe crăci uscate

Slabă: scorbura mare, putregai pe distanță mare, cancer de jur împrejur

Lista arbori și arbuștilor întâlniți în cadrul spațiilor verzi din comuna Ciorțești:

CENTRALIZATOR ARBORI

SPECIA		BUCĂȚI
Nuc (<i>Juglans regia</i>)	8,43	51
Cireș (<i>Prunus avium</i>)	2,96	18
Măr (<i>Malus domestica</i>)	6,28	38
Păr (<i>Pyrus comunis</i>)	1,15	7

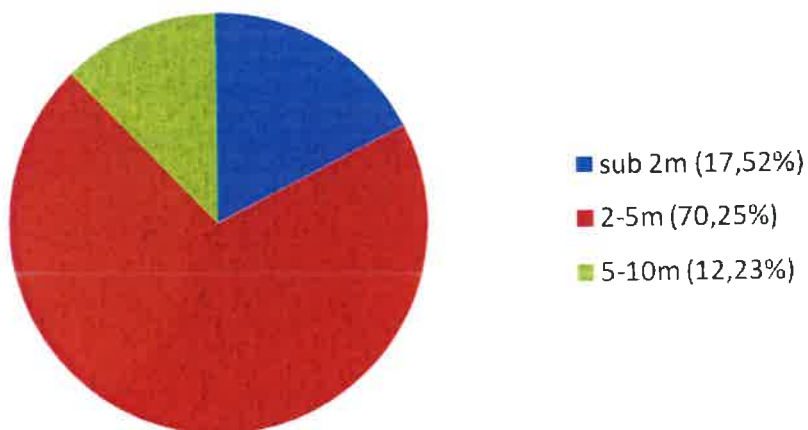
Prun (<i>Prunus domestica</i>)	30,25	183
Salcâm (Robinia pseudoacacia)	32,4	196
Tei (<i>Tilia</i>)	2,31	14
Thuja (<i>Thuja occidentalis</i>)	8,6	52
Pin (<i>Pinus</i>)	1,15	7
Brad (<i>Abies</i>)	1,15	7
Salcie (<i>Salix</i>)	0,17	1
Plop (<i>Populus</i>)	0,17	1
Gutui (<i>Cydonia oblonga</i>)	4,96	30

Raport vegetație arborescentă și arbustivă

1. Repartiția arborilor și arbuștilor în funcție de înălțime:

Nr.crt	Denumire grupă	Nr. arbori	Procent (%)
1.	Sub 2m	106	17,52
2.	2-5m	425	70,25
3.	5-10m	74	12,23

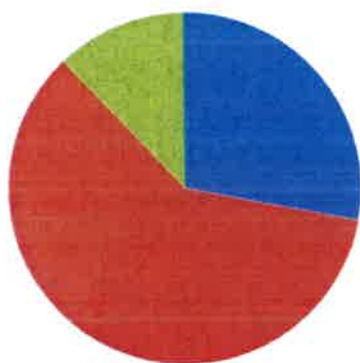
Repartiția arborilor și arbuștilor în funcție de înălțime:

2.Repartiția arborilor și arbuștilor în funcție de diametru:

Nr. crt.	Denumire grupă	Nr. arbori	Procent (%)
1.	sub 30cm	170	28,1
2.	30-50cm	363	60
3.	peste 50cm	72	11,9

Repartiția arborilor și arbuștilor în funcție de diametru:

■ 1. sub 30cm (28,1%)

■ 2. 30-50cm (60%)

■ 3. peste 50cm
(11,9%)

3.Repartiția arborilor și arbuștilor după starea de viabilitate:

Nr.crt.	Denumire grupă	Nr.arbori	Procent (%)
1.	Bună	49	8,1
2.	Normală	542	89,59
3.	Slabă	14	2,31

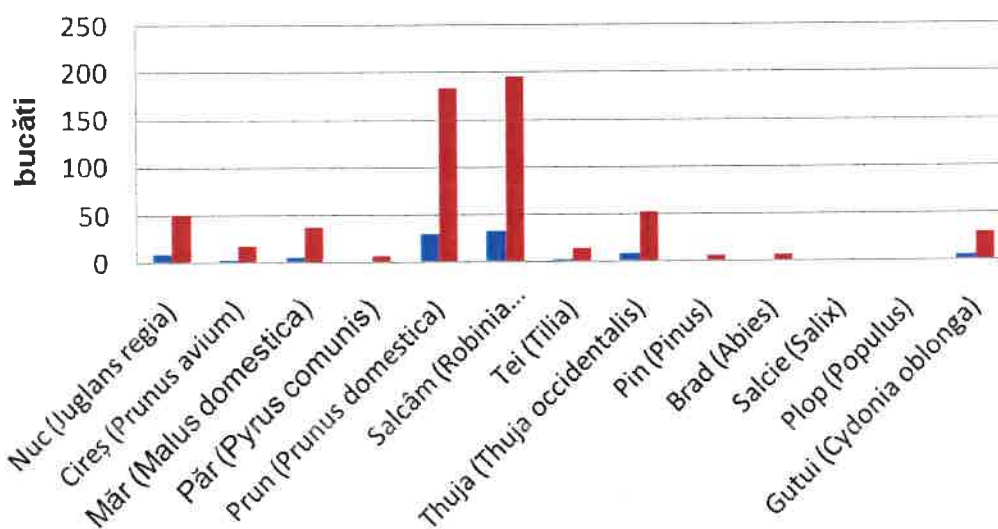
Repartiția arborilor și arbuștilor după starea de viabilitate

- 1. Bună
- 2. Normală
- 3. Slabă

repartiția procentuală pe arbori

procente (%)

CONCLUZII:

Calitatea spațiilor verzi depinde în mare măsură de un cadru legislativ corespunzător și de o practică adecvată, cu privire la analizarea acestuia și a elementelor componente. Numai pe baza unor informații demne de încredere pot fi implementate activități de gestionare și întreținere care să asigure conservarea sau creșterea acestei calități.

În România, spațiile verzi de pe teritoriul localităților sunt din ce în ce mai amenințate, datorită distrugerii acestora urmare a impactului negativ a dezvoltării activităților economice și sociale. Prin urmare, lipsa unui management al mediului corespunzător și lipsa unei planificări strategice, pot conduce la probleme de sănătate și la o calitate scăzută a standardelor de viață. Conform Constituției României “statul recunoaște dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic”. Pe această bază, protecția și gestionarea durabilă a spațiilor verzi din localitățile puternic urbanizate ale României sunt obiective de interes public, așa cum este prevăzut în Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane.

Statul trebuie să ia măsurile necesare pentru a evita deteriorarea spațiilor verzi de pe teritoriul localităților din România și deteriorarea calității vieții locuitorilor acestora, măsuri care conduc la menținerea și/sau creșterea acestor suprafețe. În OUG nr. 114/2007 pentru modificarea și completarea OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, se prevede: „Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora”.

De asemenea se prevede „obligația autorităților publice locale de a nu schimba destinația terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, de a nu reduce suprafețele acestora ori obligația de a nu le strămuta”.

Localitățile poziționate în spațiul emergent al Iașului înregistrează o expansiune puternică, arealele construite fiind de multe ori necorelate cu necesarul de spațiu verde. În acest context preocuparea autorităților locale este aceea de a extinde spațiul verde și de a realiza spații verzi multifuncționale care să aibe un rol peisajistic plăcut dar care să poată reține pulberi, atenua zgomotul produs de traficul rutier, și nu în ultimul rând să absoarbă dioxid de carbon să degaje oxigen.

Comuna Ciortești, se caracterizează print-un spațiu verde dinamic, adaptat parțial la cerințe legislative și la necesitățile locale, cu excepția unor zone în care sunt înregistrate extinderi ale spațiului rezidențial, și care din diferite motive nu a luat în calcul și necesitatea dezvoltării spațiilor verzi necesare locuirii în condiții optime.

Scopul elaborării registrului spațiilor verzi de la nivelul localității este și acesta, de a scoate în evidență situațiile deficitare, care prin decizii administrative și investiționale să poată fi corectate.

Conform Organizației Mondiale a Sănătății, norma de spațiu verde pentru un locuitor trebuie să fie de 50 mp. La nivelul Uniunii Europene, unde mediul urban reprezintă habitatul pentru circa 75% din populație, standardele în ceea ce privește spațiile verzi sunt de minimum 26 mp/locuitor. Conform prevederilor O.U.G. nr.114/2007 pentru modificarea și completarea O.U.G nr.195/2005 privind protecția mediului, autoritățile administrației publice locale aveau obligația de a asigura din terenul intravilan o suprafață de spațiu verde de minimum 20 mp/locuitor, până la data de 31 decembrie 2010, și de minimum 26 mp/locuitor, până la data de 31 decembrie 2013.

La nivelul comunei Ciortești, suprafața raportată de spațiu verde (81.824 m.p.) din total teren intravilan (785,56 ha), la numărul de locuitori (3551persoane) este de 23,04 m.p./ locuitor.